

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

30. april 2023

NEDELJA	4. VELIKONOČNA – Nedelja duhovnih poklicev
30.04.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Adama in Elo Žgank 10.00 za +Adolfa in Marijo Veber, obl.
Ponedeljek	JOŽEF DELAVEC – PRAZNIK DELA (začetek šmarnic)
01.05.	8.30 na Pernovem za +Jožico Siter 10.00 za rajne Matkove
Torek	Atanazij Veliki
02.05.	19.00 za +Borisa Golavšek
Sreda	Filip in Jakob ml., apostola
03.05.	19.00 za +Angelo Polak, 30. dan
Četrtek	Florijan
04.05.	19.00 za +Danijela Klep
Petek	Prvi petek
05.05.	19.00 za +Marico in Martina Volf
Sobota	Prva sobota
06.05.	08.00 za +Marijo Cokan
NEDELJA	5. VELIKONOČNA
07.05.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Avgusta in Amalijo Pečnik, obl. 10.00 za družino Seher

4. VELIKONOČNA – NEDELJA DUHOVNIH POKLICEV

EVANGELIJ

Jezus je pastir in vrata k ovcam

Tisti čas je rekel Jezus: »Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne vstopi v ovčjo stajo skozi vrata, ampak se splazi vanjo drugod, je tat in ropar. Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovac. Njemu vratar odpre in ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi iz staje. Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev.«

Jezus jim je povedal to priliko, pa niso razumeli, kaj jim je govóril. Jezus je znova spregovóril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem vrata za ovce. Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, toda ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Kdor vstopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in hodil bo ven in bo našel pašo. Tat prihaja samo zato, da krade, kólje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v obilju.«

Jn 10,1–10
KAKŠEN JE NAŠ ODNOS?

Današnji evangelij pred nas prinaša prizor pastirja in ovac. Na mestu je, da se vprašamo, kakšen je odnos med pastirjem in ovcami?

Ovca je odvisna od pastirja, vendar tudi pastir od ovac. Kljub temu da živita vsak svoje življenje, sta drug na drugega navezana in drug drugemu dajeta življenje.

Če pa preidemo na odnos Jezus in mi, lahko temu dodamo še eno stopnjo, ki je v prisposodbi ne moremo najti. Učenci so se navezali na Jezusa, a ko je moral oditi od njih, jim je povedal, da je nastopil čas, da se od njih oddalji in da postanejo samostojni. Nazadnje jim naroči, naj prevzamejo njegovo mesto na čelu velike črede, ki je Cerkev. To pa je podoba, h kateri nas vabi Jezus.

In kje smo mi? Imamo dvoje: čredo in pastirja! Pomislimo: kateremu občestvu zares pripadamo in kateremu pastirju sledimo? Zdi se, da moramo ponovno ovrednotiti to dvoje. Najprej so tu naše družine. Mož in žena sta drug drugemu pastirja in drug drugemu ovci. Za pristen odnos je potrebno troje, in sicer, da: žene vztrajate v tem, da vabite moške v svoj čustveni svet in da vas moške zmorejo razumeti; da se moške ne odpoveste trdni moški logiki in verjamete, da vas žene lahko razumejo in vi njih; da sta oba ustvarjena za enako veselje nad drugim, kot je veselje med dobrim pastirjem in ovco. Da sta drug drugemu dar, se drug drugega veselita, sta si v blagoslov.

Temu lahko dodamo še otroke: Otroci, vaši pastirji so vaši starši, in to do smrti. To velja za oboje! Ni prav, da se starši odpoveste temu, da bi razumeli svoje otroke, kajti ko se to zgodi, je zrušeno zaupanje otrok do vas. Učitelj mora razumeti učenca, potem mu je lahko učenec pokoren.

Prav tako se verniki ne smete odpovedati pričakovanju do svojih duhovnikov, da smo dobri pastirji, mi pastirji, pa smo dolžni vztrajati v tem, da ste dobri verniki.

Kako preprosta stvar pa najbrž precej v krizi. Poskušajmo današnje Jezusove (evangeljske) vzpodbude prenesti v vsakdanje življenje.

Po: E. Mozetič

Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju. (Jn 10,10)

Nekateri mislijo, da je Jezus prišel, da bi oblikoval mnoge predpise in postavil mnoge zahteve, ki jim ne moremo zadostiti. Toda na tem mestu nam Jezus sam poda resničen vzrok svojega prihoda. Prišel je, da bi imeli življenje.

Svetopisemsko besedilo na tem mestu uporablja grško besedo »zoe«, in ne »bios«. Bios pomeni biološko življenje, preživetje, eksistenco. Zoe pa pomeni življenjsko kvaliteto, resnično življenje, živost, rast, cvetenje, prinašanje sadov.

Tako nam svetopisemske besede sporočajo, da je Jezus prišel, da bi nam podaril Božje življenje. Tudi obilje življenja, ki ga zaznavamo s svojimi čuti, lahko namreč mine, ko ostarimo, zbolimo in umremo. Življenje, ki pa nam ga podarja Jezus, nam ne more biti odvzeto. S čuti ne zaznavamo le narave, ampak tudi Božje življenje, ki se v naravi razodeva. In vemo: Božje življenje, Božja lepota, Božja ljubezen, ki se izražajo skozi celotno stvarstvo, se s smrtjo ne bo uničila, ampak bo vzšla v vsem svojem veličastvu.

Življenje v obilju je zaradi tega vedno tudi življenje, ki presega smrt. Je življenje, v katerem že zdaj sovpadata čas in večnost. Včasih smemo to tudi doživeti: Smo povsem navzoči v tem trenutku. Pozabimo nase, ko občudujemo sončni zahod.

V tem strmenju, kjer pozabimo nase, pozabimo tudi na čas, in to je trenutek večnosti, trenutek, kjer čas preneha, ali bolje rečeno: kjer sta čas in večnost eno.

Po: A. Grun, Kaj nam omogoča živeti?

1. MAJ – SVETI JOŽEF, DELAVEC

Jožef se je dobro zavedal svoje očetovske vloge in jo tudi odgovorno izvrševal. Ne le, da je delal in s tem preživel družino, imel je tudi pomembno vlogo pri Jezusovi vzgoji. Papež Frančišek v apostolskem pismu posebej izpostavi dejstvo, da je Bog zaupal Jožefu, njegovemu pogumu, njegovi iznajdljivosti, njegovi delovni sposobnosti, njegovi veri, zato papež Jožefa imenuje »oče ustvarjalnega poguma«. »Bog posreduje po dogodkih in ljudeh,« pravi sveti oče. »Jožef je človek, po katerem je Bog poskrbel za začetke zgodovine odrešenja. On je pravi 'čudež', po katerem je Bog rešil otroka in njegovo mater. Nebesa posredujejo tako, da zaupajo v ustvarjalni pogum tega moža ... Sin Vsemogočnega pride na svet tako, da sprejme stanje velike slabotnosti. Potrebuje Jožefa, da ga brani, zaščiti, neguje in da lahko raste. Bog zaupa v tega moža, kakor to stori Marija, ki v Jožefu najde njega, ki ji ne želi samo rešiti življenja, ampak bo vedno poskrbel zanjo in za Otroka,« poudarja sveti oče.

Jožef je bil Jezusu pravi »aba«, »očka«. Učil ga je prvih korakov, učil izgovarjati besede, učil pokorščine, učil ga je v molitvi častiti nebeškega Očeta, skratka, poskrbel je za telesni in duhovni napredek učlovečenega Božjega Sina. Jožef pa je Jezusa tudi naučil delati. Jezus je bil marljiv učenec in kar kmalu je lahko Jožefu pomagal v delavnici. Božji Sin je služil kruh z lastnimi rokami! Tako je tudi Jezus prispeval k družinskemu proračunu.

Jožef je bil res pravi »čudež« človeka, ki je poleg Marije najpopolnejša Božja podoba. Bil je »oče na mestu«, odgovoren, razumevajoč, ljubeč in nežen, hkrati pa odločen in skrben varuh Svete družine. Prosimo ga, naj varuje naše očete in naj jim izprosi moči, da bodo tudi oni odgovorno sprejeli svoje očetovstvo in bodo skrbni vzgojitelji svojih otrok.

Po: J. Kužnik

Praznovanje sv. Jožefa v Celju z romarskim shodom

Z uvedbo praznika sv. Jožefa, delavca, Župnija Celje–sv. Jožef vabi na Jožefov hrib nad Celjem na romarski shod, ki bo v **ponedeljek, 1. maja**.

Na ta dan bosta sveti maši:

- **ob 8.00**, romarska sveta maša,

- **ob 10.00**, slovesna romarska sveta maša, ki jo bo daroval Rok Žlender CM. K sveti maši so **vabljeni jubilaranti okroglih obletnic porok od pet let naprej (in vsakih pet)**.

Vnaprejšnje prijave jubilarantov niso potrebne, zadostuje, da se javijo sodelavcem pred sv. mašo.

V mesecu **maju** bomo Marijo častili s **šmarnicami**. Vabljeni vsi – odrasli in otroci. Med tednom imamo maše ob 19. uri, ob sobotah pa ob 8h zjutraj. V cerkvi bomo brali besedilo šmarnic za odrasle, otroci pa se bodo z besedilom za otroke seznanili pri verouku.

DA NE POZABIMO:

Razgovor za starše **birmancev** – v nedeljo, 7. maja, ob 10.00 (po maši).

Razgovor za starše **prvoobhajancev** – v sredo, 10. maja, ob 17.00.